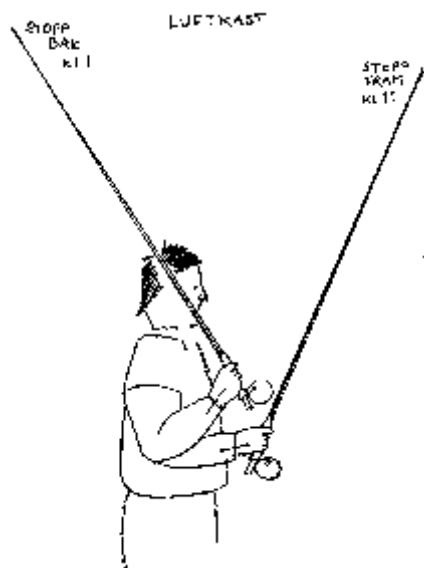

Kastteknik

Den ursprungliga modellen på flugkastande kommer från England och utmärkande för den är att armbågen hålls fast vid midjan och hela flugkastet utgår från den pendelrörelse som underarmen kan ge. Detta medförde med den tidens spön att man fick en relativt stor linbåge och kastlängderna var därigenom tämligen begränsade. Linbågen uppstår i skillnaden på höjden av spöspetsen i det främre stoppläget och det bakre. Har man en mjuk topp ökar därigenom bågen. Det medför ett ökande luftmotstånd och därmed kortare kast, eller att kraften måste ökas för att göra kastet längre.

Till de del kan man säga att denna ursprungliga teknik återfinns i det grundkast som Göran Andersson förespråkar i sin bok "Bättre flugfiske" som finns utgiven på Sportfiskarnas förlag. Till boken hör också en informativ video. Tekniken är enkel som grundteknik och fungerar mycket bra. Med denna grund kan man sedan göra ett stort antal specialkast för besvärliga fiskesituationer och bättre praktiskt fiske.

Det vanliga kastet kallas **Överhandskast** och det utförs så att man kastar linan med vidhängande tafs och fluga bakåt över huvudet och sedan framåt mot den tänkta fisken där man lägger ner linan på vattnet. (se bilden)

Genom att göra kastet flera gånger i följd utan att släppa ner linan på vattnet (Luftkast) kan man successivt släppa ut mer lina och därigenom förlänga kastet. Försök hålla handleden stadig för ju mer man viftar med hand och arm, desto mer luftmotstånd får linan och desto mer ansträngande blir kastandet. Man kan inte släppa ut för lång lina i kastet, eftersom linan då blir för tung i förhållande till spöets spänst och kastet kollapsar.

För att flugan i "bakkastet" inte ska fastna någonstans bakom är det viktigt att avsluta kastet tidigt. Man brukar prata om klockslag där huvudet är klockan 12. Bakkastet ska då avslutas senast klockan ett! Handen följer oftast med en bit ändå så kastet kan ändå komma att hamna nära marken bakom. Genom en styv handled kan detta motverkas.

Göran Andersson har i sin teknik ett upphämtningsmoment, där armen tillåts följa med spöet uppåt för att höja kraften i det kommande framkastet. Genom att armen höjs i stället för att handleden lutas längre bakåt bibehålls en smal linbåge och kraft i spöet.

Utförs kastet på sidan om kroppen kallas det **underhandskast** och kan vara bra att behärska när man vill kasta in under överhängande grenar eller en bro. Ett kast nära marken underlättar också om det blåser hårt, men ofta försvåras det av att man har buskar och ris bakom sig. En speciell variant av underhandskastet är då det underhandskast som Göran Andersson visar på i sin bok. Han lyfter då linan från vattnet men låter tafsen landa framför sig i vattnet och kastet ansätts därifrån. Detta medför att tafsen som är fäst i vattenytan laddar spöet precis lagom

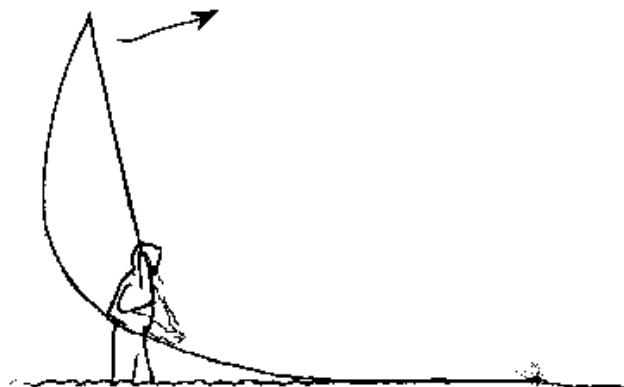
Leif Ehnström

mycket för att kastet ska kunna genomföras utan att man fastnar i buskarna bakom.

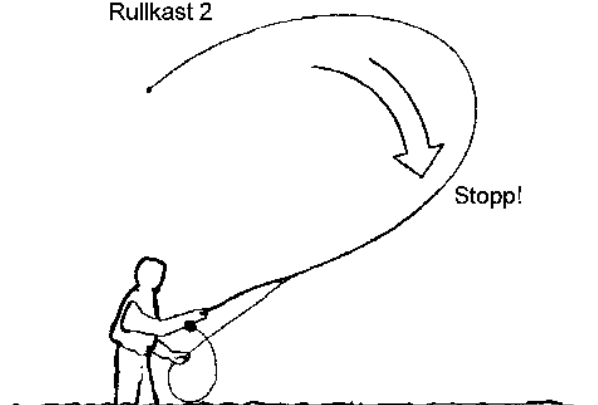
Speykastet kan sägas vara en variant av detta kast.

Rullkastet utgår också från vattenytan framför kastaren, men i motsats till föregående kast genomförs det med en inledning i ultrarapid. Kastaren har linan ute i vattnet och lyfter sakta spöet upp till det bakre stoppet varvid linan och tafsen släpas över vattnet fram mot fötterna. När spöet nått bakre stoppet är linan alltså hängande i en stor böj bredvid och bakom kastaren som direkt därifrån utför ett framkast som avslutas i främre stoppet, eller strax efter det. Böjen rullar ut över vattnet, lyfter tafsen och kastar den ut igen. Flugan kommer att följa böjen som linan utgjorde i inledningen av kastet och alltså inte fastna i eventuellt bakomvarande ris och buskar. Stoppa kastet senast kl 10 annars tappar linan fart och kastet blir kortare.

Rullkast 1

Rullkast 2

Ormkurvekastet är ett vanligt kast vilket som helst, men med en annorlunda avslutning. Vid kast nedströms är det inte så praktiskt att kasta ett rakt och sträckt kast, eftersom det medför att flugan börjar stripa direkt. Vitsen är ju att få flugan att flyta opåverkad över den eventuella ståndplatsen. Därför måste man göra små kurvor på linan innan den landar på vattnet, och det görs genom att man siktar in sig lite ovanför vattenytan och tvärstoppar kastet innan linan läggs ner på vattnet. Linan kommer då att studsas tillbaka varvid man lägger ner kastet och ett antal kurvor skapas som ger flugan fri drift. Effekten kan ökas genom att man i kastets slutskede gör ett par snabba spötoppsrörelser i sidled som gör krokar på den sträckande linan och tafsen.

Det finns ytterligare en mängd mer eller mindre användbara kast att utöva, men för dessa hänvisar jag till tidigare nämnde bok av Göran Andersson.

Leif Ehnström